

OKRESNÍ STÁTNÍ ZASTUPITELSTVÍ V LIBERCI

U Soudu 345/1, 460 79 Liberec 1

tel. +420 485238511 fax +420 485101241 e-mail: podatelna@osz.lbc.justice.cz

ZT 1557/2008 – 570

Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec

prostřednictvím

Okresního soudu v Liberci

ke sp. zn. 3 T 32/2011

Obžalování MUDr. Kateřina Absolonová a spol. – trestní řízení – odůvodnění odvolání

V uvedené věci proti rozsudku Okresního soudu v Liberci ze dne 31. 3. 2017, č. j. 3 T 32/2011 – 3105 podal státní zástupce dne 21. 4. 2017 odvolání v neprospěch všech obžalovaných, s tím, že odůvodnění odvolání bude doplněno ve lhůtě 10ti dnů. Odvolání nyní odůvodňuji takto:

Shora označeným rozsudkem byli všichni obžalovaní podle § 226 písm. b) trestního řádu zproštěni obžaloby pro skutek, že v Liberci dne 26.4.2007 na 4. zasedání Zastupitelstva města Liberec jako členové Zastupitelstva města Liberec, kterým je podle § 85 písm. a) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, vyhrazeno rozhodování o převodu nemovitých věcí z majetku obce, hlasovali pro prodej pozemků v majetku města Liberce, a to p.č. 968 o výměře 627 m² a p.č. 969 o výměře 2717 m² v k.ú. Doubí u Liberce za kupní cenu ve výši 875,- Kč/m² za pozemek p.č. 968 a ve výši 350,- Kč/m² za pozemek p.č. 969, tj. celkem 1.499.575,- Kč, přičemž zcela pominuli námitky některých členů zastupitelstva vznesené v předchozí diskuzi, kteří upozornili na nezdůvodněný rozdíl v cenách obou pozemků a na to, že cena byla konzultována s realitními makléři a podle jejich osobního názoru je příliš nízká, a naopak se spolehli na zpochybnělé podklady vypracované Magistrátem města Liberce, Odborem rozvojových projektů, který běžně podobné převody nepřipravoval, přičemž z těchto podkladů nebylo zřejmé, zda se stanovením ceny v čase a místě obvyklé někdo zabýval, nebylo zde uvedeno vysvětlení zjevného nepoměru mezi cenami obou pozemků ani to, jaké je jejich přesné určení podle územního plánu, a k ceně zde bylo uvedeno pouze tolik, že byla určena podle interního předpisu města ke stanovení cen pozemků, který nabyl účinnosti dne 1.4.2004 a byl novelizován až v roce 2010, a to vše aniž by znali obvyklou cenu pozemků a aniž by si opatřili další podklady k jejímu určení, následně jejich hlasy zastupitelstvo přijalo usnesení č. 57/07, kterým byl prodej pozemků schválen, a na základě tohoto usnesení byla mezi městem Liberec a manželi Karlem a Libuší Volavkovými uzavřena kupní smlouva č.j. 6/07/0089, kterou byly předmětné pozemky převedeny na manžele Volavkovy za kupní cenu ve výši 1,499.575,- Kč, ačkoliv obvyklá cena obou těchto pozemků mohla činit v době převodu 1.500,- Kč/m², a městu Liberec tak převodem za obvyklou cenu v intencích § 39 odst. 2 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, mohlo dosáhnout výtěžku ve výši 5.016.000,- Kč, vše ke škodě města Liberec,

Soud se v odůvodnění rozsudku vyjádřil ke skutkovým zjištěním i právním závěrům, kdy soud mimo jiné na straně obžalovaných dovodil vědomou nedbalost v intencích § 5 písm. a) tr. zákona (§ 16 odst. 1 trestního zákoníku), a to taktéž ve formě hrubé nedbalosti ve smyslu § 16 odst. 2 trestního zákoníku, a porušení důležité povinnosti při správně obecního majetku.

Jako specifickou podmínku trestní odpovědnosti podle § 255a odst. 1 trestního zákona označil soud to, že již pro naplnění základní skutkové podstaty je vyžadováno způsobení značné škody na cizím spravovaném nebo opatrovaném majetku. Ke zjištění výše způsobené škody bylo ve věci postupně zpracováno několik znaleckých posudků, a to včetně revizních. Při hlavním líčení konaném dne 30. 3. 2017 byla provedena konfrontace znalců Doc. Ing. Miroslava Ševčíka, CSc. a Ing. Lukáše Dřínovského, Ph.D. jako zástupců zpracovatelů revizních posudků, tedy NF VŠE a VÚT FAST v Brně. Soud v odůvodnění rozsudku uvedl, že oba tito znalci opakovaně uvedli, že z jejich strany se jedná nikoliv o rigidní určení ceny obvyklé, nýbrž s ohledem na skutečnost, že se jedná o cenu pozemku k datu 26. 4. 2007, tedy téměř deset let zpátky, jde spíše o odhad této ceny. Soud má za to, že oba znalecké ústavy se ve svých znaleckých posudcích a jejich dodatcích dostatečně vypořádaly se všemi dostupnými podklady, provedli výpočet ceny předmětných pozemků a zdůvodnili, proč ty které pozemky použili jako srovnávací. Soud má za to, že v současné době není v jeho silách dopátrat se ceny obvyklé předmětných pozemků ke dni 26. 4. 2007 anením tak možné stanovit, zda škoda způsobená poškozenému Statutárnímu městu Liberec přesahu hranici značné škody, tedy částku 500.000,- Kč. S ohledem na to soud aplikoval zásadu in dubio pro reo a přiklonil se k tomu, že značná škoda ve smyslu § 89 odst. 1 tr. zákona způsobena nebyla. Podle Okresního soudu v Liberci tak absentuje jeden z obligatorních znaků skutkové podstaty projednávaného trestného činu a nelze tak dospět k závěru, že by předmětných skutek byl trestným činem.

S těmito úvahami a závěry soudu prvního stupně se obžaloba neztotožňuje z následujících důvodů.

Obžaloba má za to, že závěry revizního znaleckého posudku zpracovaného VÚT FAST v Brně, a to včetně jeho dodatku, nelze považovat za správné.

Znalecký ústav VÚT FAST v Brně užil pro určení ceny předmětných pozemků srovnávací metodu, kdy pro porovnání užil celkem 16 realizovaných prodejů pozemků.

Na jedné straně, do výčtu srovnávaných pozemků zahrnul pozemky, které neodpovídaly svým určením účelu, ke kterému byly určeny pozemky, které jsou předmětem žalovaného jednání. Některé ze srovnávacích pozemků byly podle územního plánu v území ZZ, tedy zahrádky a zahrádkové osady. Takové zařazení pozemku má však za důsledek to, že jeho cena je nižší než pozemek nacházející se v území BČ (bydlení čisté).

Na druhé straně, znalecký ústav VÚT FAST v Brně nezahrnul do srovnávacích pozemků pozemky č. 972 a 973 v k. ú. Doubí u Liberce, což jsou pozemky, jež sousedí s oceňovanými pozemky a jsou oceňovaným pozemkům nejbližší. Znalec toto odůvodňuje tím, že na těchto pozemcích (č. 972 a č. 973) již při jejich prodeji měl být realizována stavba dvou viladomů. Vzhledem k tomu, že se jedná o developerský projekt s garantovaným výnosem z prodeje jednotlivých jednotek, nelze, podle názoru znalce, tyto pozemky označit za naprosto srovnatelné.

Obžaloba má tedy za to, že znalecký ústav VÚT FAST nesprávně vyloučil pozemky č. 972 a 973 z porovnávacích pozemků. Byť se lze částečně ztotožnit s vyjádřením Ing. Lukáše Dřínovského, Ph.D., který u hlavního líčení konaném dne 30. 3. 2017 uvedl, že při stanovení ceny pozemku nelze vycházet pouze z jediného vzorku (tak jak bylo učiněno ve znaleckém posudku zpracovaném NF VŠE), tak obžaloba má za to, že v případě znaleckého posudku VÚT FAST v Brně je vyloučení porovnávacích pozemků č. 972 a č. 973 nesprávné. Tyto pozemky jsou svými vlastnostmi, tedy polohou, rozměry, svým účelem,... oceňovaným pozemkům nejbližší. Byly prodány ve stejné době, jako oceňované pozemky, jsou stejné kategorie, určeny ke stejnému účelu. Pokud znalec tyto pozemky z porovnání vyloučí a místo toho provádí srovnání s pozemky vzdálenějšími, jiné kategorie a určenými k jinému účelu, tak nemůže dospět k ceně, která by věrohodně odpovídala ceně obvyklé.

Z těchto důvodů se nelze ztotožnit se závěry znaleckého posudku zpracovaného VÚT FAST v Brně, a naopak je na místě se přiklonit k závěrům znaleckého posudku zpracovaného znaleckým ústavem NF VŠE, který pro stanovení ceny obvyklé použil jako srovnávacích pozemků ty pozemky, které jsou oceňovaným pozemkům nejbližší místně i kvalitou.

Za této situace je tedy zřejmé, že provedené důkazy umožňují učinit závěr, že zákonný znak způsobení značné škody je dán.

Obsah diskuze, která hlasování předcházela, podklady předložené zastupitelům před hlasováním i okolnosti, za jakých byl návrh předložen, prokazují subjektivní stránku obžalovaných ve vztahu k zákonnému znaku „způsobení značné škody“. Obžalovaní zcela ignorovali námitky těch zastupitelů, kteří nesouhlasili se stanovenou cenou předmětných pozemků, a to za situace, kdy způsob ocenění předmětných pozemků byl zcela výjimečný, jak je zřejmé z porovnání množství nemovitostí prodávaných za tržní ceny s množstvím pozemků, u nichž byla cena stanovena jako v případě pozemku prodávaného manželům Volavkovým.

Vzhledem k výše uvedenému tedy **n a v r h u j i**,

aby Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci jako soud odvolací podle § 258 odst. 1 písm. c) trestního řádu zrušil napadený rozsudek Okresního soudu v Liberci č. j. 3 T 32/2011 – 3105 ze dne 31. 3. 2017 ve výroku, jímž byli všichni obžalovaní podle § 226 písm. b) trestního řádu zproštěni obžaloby, a podle § 259 odst. 1 trestního řádu vrátil věci soudu prvního stupně, aby ve věci znovu rozhodl.

V Liberci dne 27. 4. 2017

Mgr. Martina Halamová
státní zástupkyně